

Andrej Al-Asadi

POD DERVIŠEVIM SIĆEM

DVIJE BORBE

S mliječnim pogledom mi piješ
 Propuh iz kostiju
 Zatvaraš oči
 I liježeš na toplu zemlju
 Krotku
 Da uzmeš daha
 Prije zadnje borbe sa mnom do zore
 Kad krtice budu plesale pod ovim svijetlim mjesecom
 Ja ću te nalivati gustom hladnoćom
 Za zadnji put
 U nepovrat prije nego što krenem
 A ti skupi snagu
 I oprosti...

UZVIŠENI

Rađaš se iz maka tulipana
 Pored kamenog zida
 I u sivom uhu
 Isipaš mi
 Sav grohot
 Sakupljen
 Po svjetovima
 U kojima dječaci šetaju bezimeni
 I slavuji u kljunu drže
 Plašt rata
 I u kojima vatra liže ponore
 Sa poskocima sklupčanim u njima
 Ugrušanim od straha...
 – Zaista učiš kamen
 da sanja u bojama!

DA SE NIKADA NE PONOVI

Sloboda guta barut
I bodro vas tjera naprijed
Gdje mislite ponovljivost odgonetnuti
U bijesu skakavca
– Glad, kajanje, plamen u dvjema rukama voštanim.

I vrištite jedan na drugog
Bijesno u krugu koji se stišće
I ostavljate pustoš
Gdje dugo poslije vas
Ukopane sablasti niknut će
Nijeme na svim jezicima...

IZBJEGLICE (Salaam Aleikum Evropa)

Kamenčići poput očajnika u petama
I okorjeli znoj pod pazuhom
Na koji se žedne muhe lijepe
Produžavaju naprijed
Mutnim pogledom
Kako bi molili
Za bar malo suhe kriške kruha
Da ga malo u kiši smoče
I protrljaju u srcu
Kako bi dalje produžili
Tamo gdje bijeli golubovi
Latinski pričaju s nebom.

OBMANA

Ne znam gdje ptice
Zakopavaju svoje mrtve
Daleko od neba
Puno ljetnih zračnih svjetlosti
U bezuboj šumi
Ispod studenog kamena
Kako bi pokrili sram
Koji će otkucavati na ušima
Il' u glatkoj vodi
Tijelo
Čemer
Neviđeni da teče
Krišom otrgnuto
Ono što treba druge da uči
Da ne umiru isto.

NIJEMI UČITELJI

Pljuni dva slova
U smrdljivo jelo
Od jednačina i brojeva
Čiji je recept zapisan
U knjigama
Koje dobivamo besplatno u školi
Kojima su nas udarali po glavi
Kad smo zamišljali
Šareno srce puževo
Kad smo mislili da drveće ima oči
I brkove koji iznutra rastu
Sklopčanim mačkama
Kad smo ih gađali pljuvačkom s prozora
A udarali su nas po glavi
Jer smo pokušavali da sanjamo.

USTRAJNOST

Kad sam ti rekao da si nebo i željezo
Odgovorila si mi „za tvoje kosti“
Nasmiješila si se i nastavila gledati
Preko, s druge strane nas, i svijeta
I ono što se prekorava i boli
Dalje od težnje za tisuću staklenih zvona
Gdje sam samo ja i moje kosti
Ti i tvoja pljuvačka
Ljubimo se zauvijek
Kao raskrsnica
Kao znamen
Ili ništa
I izgorimo kao suza
Ispod dugog neba
Shvaćajući da je daleko kraj
Osmijeha i smisla.

AEMILIA

Mačke ližu kisele mrlje
Koje fermentiraju pored kontejnera
Dok ona zavijena u crno
Priča mi o osmijesima i hladovima.

I vozila se polako ušutkavaju
Zato što je mjesec skoro pun
I vjetar si češe grlo
Jer vječnost u nama živi.

„CENTAR SVIJETA“

Nekada davno
S ushitom sam se sjećao prvog borca
Koji je plesao iznad mrtvog plijena
I štapom je iscrtao sve četiri strane svijeta
Za nas
Za Kaos
I nepokorene čežnje
Sjećao sam se djeda
Koji još čuva šešir i kaiš
Ako ponovo bude rata
I tiho sam se klanjao pred kamenim bistama
Koje čuvaju prošlost
Od zaborava
Ali nikada drugačije
Nikada nisam pomislio
Da mrak može
Biti dovoljan sam sebi
I da je svaka potraga uzaludna
Svaki dodir bez smisla
Da ne postoje heroji
Osim u nama samima.

POD DERVIŠEVIM SIĆEM

Kad bi mogao bar na pet minuta
Ući u moj um
Postat ćeš vrabac usred usjeva žita
Ispod crvenog kamena pronaći ćeš
Jezik munja,
I djevojku koju volim sa tri njedra
I cvijet umjesto bradavice na jednom,
Kao kaos koji opjeva vene heroja
Vidjet ćeš sve boje svijeta
Nacrtane jednom linijom,
Svinje koje se igraju žmire
U ružičastim haljinama
I modrice koje se praćakaju poput riba u mreži,
Riječ „krivica“ isklesana na grudima vjetra...

...pet minuta u mom umu
i još me tražiš...

*(S makedonskog prevele **Nataša Sardžoska i Ana Senčić**)*